

інструмент управління діяльністю підприємства [Текст] / О. І. Гольцова // Молодіжний науковий вісник УАБС НБУ, Серія: Економічні науки. – 2013. – № 5. – С. 289-299.

3. Кравченко, Є. В. Особливості проведення аудиту облікової політики підприємства [Текст] / Є. В. Кравченко // Молодіжний науковий вісник УАБС НБУ, Серія: Економічні науки. – 2013. – № 3. – С. 203-211.

4. Засадний, Б. Облікова політика компаній в умовах застосування МСФЗ / Б. Засадний // Економіка. – 2014. – № 10(163). – С. 17-22.

Штельма Наталія

к.е.н, ст. викладач

Тернопільський національний економічний університет
м. Тернопіль

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ОРГАНІЗАЦІЇ АУДИТОРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Інтенсивна інтеграція політичних та економічних систем країн Західної Європи знаходить свій прояв в уніфікації законодавства для країн-учасниць ЄС, у функціонуванні Європейського парламенту, уряду (Європейська комісія) і судових органів, в ухваленні загальноєвропейської валюти (євро), в створенні єдиного емісійного центру та інших формах співпраці. Це не може не відобразитися і на процесах регулювання питань, пов'язаних з бухгалтерським обліком і звітністю. Директиви – це законодавчі акти, які містять загальні положення, які країни-учасниці ЄС повинні конкретизувати у спеціальних постановах або національних законах. При обов'язковому характері поставленої мети директива передбачає вільний вибір форм і засобів її виконання країнами-учасницями.

Законодавство зарубіжних країн у більшості випадків вимагає підтвердження бухгалтерських звітів компаній незалежними аудиторами (аудиторськими фірмами). Директива Європейського співтовариства вимагає проведення аудиторської перевірки всіх великих компаній, дозволяючи самим країнам-членам ЄС вирішувати, чи потрібні такі перевірки малих і середніх фірм.

Далі буде подана інформація про організацію аудиторської діяльності в різних країнах світу, зокрема Іспанії, Франції, Великобританії, Данії, Нідерландах та США.

Іспанія. Закон про аудит 1988 року і випущені на його основі інструкції 1990 року ввели в дію в Іспанії положення Директиви ЄС № 812 і визначили, які компанії повинні піддаватися аудиторським перевіркам, а також сформулювали вимоги до кваліфікації аудиторів і уточнили порядок

проведення аудиторських перевірок. Основне призначення аудиту – надати висновок фахівця про те, чи забезпечує бухгалтерська звітність, що надається, «дійсне і неупереджене уявлення» про загальний і фінансовий стан компанії і чи відображає вона дійсний її прибуток та зміну фондів за звітний період відповідно до встановлених норм. Аудитор повинен також перевірити чи звіт керівників компанії не розходиться з даними бухгалтерської звітності. Крім надання аудиторських звітів про щорічні бухгалтерські документи аудитор зобов'язаний проводити перевірки, а в деяких інших випадках (наприклад, при злитті або розділенні компаній) оцінку вартості акцій (якщо правила, що діють в компанії, контролюють порядок переходу акцій від одного власника до іншого).

Аудитори призначаються акціонерами на термін від 3 до 9 років. Після закінчення загального 9-річного терміну аудиторського обслуговування однієї компанії фахівець повинен зробити щонайменше трирічну перерву в роботі з даною компанією.

Франція. Питання, пов'язані з аудитом, регулює Міністерство юстиції. Основним законодавчим актом, який вимагає проведення аудиту звітності всіх компаній із обмеженою відповідальністю і повних товариств, є Закон про промислово-торговельні компанії. Аудитора у Франції називають комісаром з рахунків, він призначається власниками підприємства (акціонерами) строком на шість років для проведення аудиту. Термін роботи аудитора з підприємством-клієнтом може бути продовжено ще на один термін. Проведення аудиту у Франції є обов'язковим для фінансових організацій, страхових компаній, сільськогосподарських кооперативів, інвестиційних фондів, спортивних організацій.

Великобританія. На відміну від інших країн ЄС, усі компанії Великобританії без винятку повинні надавати свої річні звіти для перевірки аудиторам. Основним законодавчим актом, який вимагає проведення аудиту у Великобританії, є Акт про компанії 1985 року. Аудитор призначається власниками компанії.

У Данії аудиторів призначають акціонери на щорічних загальних зборах. Аудитори мають право надавати професійні послуги конкретній організації аж до наступних зборів. Обмежень на кількість призначень аудиторської фірми для проведення перевірки однієї організації не існує. У аудиторському звіті необхідно вказати, що бухгалтерські звіти організації-клієнта пройшли через аудиторський контроль і відповідають вимогам закону. У звіті, наданому не атестованим фахівцем, може бути, вказано, що не було можливості для проведення перевірки атестованим аудитором.

В Нідерландах Закон про бухгалтерський облік і звітність 1970 року вимагає представлення «правдивої і достовірної думки», що відповідає 4-й Директиві ЄС. Для дотримання цього в записці- поясненні до бухгалтерської звітності повинна бути вказана вся додаткова інформація. Рекомендується

також дотримуватися міжнародних принципів бухгалтерського обліку: безперервності діяльності, послідовного застосування облікової політики, тимчасової визначеності фактів господарської діяльності, обачності, пріоритету змісту над формою.

Сполучені Штати Америки. До рубежу 20 ст. незалежний аудит в США проводився за англійською моделлю, яка передбачає детальне вивчення даних, які стосуються балансу. Поступово американський аудит перетворився на «тестовий аудит». Окрім методів тестування аудиторі почали практикувати збір доказів про діяльність фірми-клієнта у партнерів по бізнесу з метою перевірки операцій. У США аудиту підлягають державні і недержавні підприємства. Це, у свою чергу, сформувало чотири основні типи аудиторів у США:

1) *аудитори головної служби обліку*, які працюють у позавідомчій службі законодавчої гілки федерального уряду. Основна функція таких аудиторів – виконувати аудиторські функції для Конгресу.

2) *податкові інспектори* проводять аудит декларацій платників податків з метою визначення відповідності їх законам про оподаткування (ці перевірки можна розглядати як аудит на відповідність).

3) *внутрішньогосподарські аудиторі*. Цих аудиторів запрошують приватні компанії для аудиту діяльності своїх адміністрацій.

Обов'язки внутрішньогосподарських аудиторів визначаються залежно від того, хто є їх наймачем, і мети перевірки.

4) *присяжні бухгалтери* (незалежні аудиторі), основним обов'язком яких є перевірка річної звітності компаній, які оприлюднюють свої звіти, а також аудит у більшості інших великих і середніх компаній та некомерційних організацій.

Список використаних джерел

1. Губачова, О. М. Облік у зарубіжних країнах [Текст] : навч. посіб. / О. М. Губачова, С. І. Мельник. – [2-ге вид., перероб. та доп.]. – К. : «Центр учбової літератури», 2012. – 400 с.

2. Губачова, О. М. Облік у зарубіжних країнах [Текст] : підручник / О. М. Губачова, С. І. Мельник. - К. : ЦУЛ, 2008. - 408 с.

3. Дерев'янка, С. І. Аудит [Текст] : навч. посіб. / С.І. Дерев'янка, Н.П. Кузик, С.О. Олійник та ін. – К. : «Центр учбової літератури», 2016. – 380 с.

4. Никонович, М. О. Аудит [Текст] : підручник / М.О. Никонович / за ред. Є.В. Мниха. – К. : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2014. – 748 с.

5. Онищенко, В. О. Облік у зарубіжних країнах [текст] : підручник. / В. О. Онищенко, М. І. Бондар, В. В. Дубовая – К. : «Центр учбової літератури», 2015. – 576 с.

